

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Vtrum coniuges teneantur sibi mutuò debitum reddere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

certè esse in ea etate. vt non sit periculum incontinentiæ, id est, circiter sexaginta annorum: vt patet ex Cap. Cum his. & Cap. Ad Apostolicam, De conuersione coniugatorum. Similiter si vir ingrediatur Religionem, vel sacros Ordines suscipiat, necesse est etiam vxorem ingredi Religionem; vel vt sit proeclatæ etatis. Hoc autem diuortium fieri non potest sine auctoritate Episcopi.

Si sine consensu coniugis proficitur.

Dico Secundò: Si alter coniux sine alterius consensu profiteatur, professio est irritada, & reddendus est coniugi. Non potest autem talis liberè petere debitum: tenetur tamen reddere vxore petente. Mortua autè vxore tenetur seruari castitatè; non tamen tenetur ingredi Religionem; quia respectu Religionis votum fuit irritatum, nõ autem respectu castitatis, nisi quatenus vxori præiudicabat, videlicet quo ad redditionem debiti, non autem quo ad petitionem.

Si vxor manet in sæculo.

Dico Tertiò: Si vir ingrediatur Religionem consentiente vxore, sed manente in sæculo, si quidem ipsa consentit, quia ignorabat Iura, putans se posse manere solutam in sæculo, professio viri est irritanda: vnde restituendus est coniugi, nisi coniux ante moriatur. Quòd si ipsa sciuit Ius, cogenda est etiam ingredi Religionem, nisi protellata fuerit cū consentiret, se nolle fieri religiosam.

Si aliter consensum reuocet.

Dico Quartò: Si coniux coniugi facultatem dedit Religionis ingrediendæ, & eam reuocet ante professionem, peccat quidem si sine iusta causa id faciat, alter tamen non potest profiteri. Vide Dominicum Soto dist. 27. qu. 1. art. 4. & Nauarrum cap. 12. nu. 60.

CAPVT VI.

De fide & prole.

DVBIVM I.

Vtrum Coniuges teneantur sibi mutuo debitum reddere?

115 Affirmatur.

Respondeo: Tenentur coniuges sibi mutuo debitum reddere, & quidem pari iure, idque sub peccato mortifero. Est certa: Apostolus 1. ad Corinth. 7. v. 3. Vir, inquit, vxori debitum reddat: similiter & vxor viro. Vbi nota verbum Debitum, quod obligationem iustitiæ insinuat. Confirmatur: Quia ita debetur, sicut domino debetur vsus rei suæ. Quare cū sit in re graui, erit peccatum mortiferum contra iustitiam, si negetur.

Dico, Pari iure, quia etsi in administranda familia non sit par ius vtriusque, sed vir sit caput mulieris; in liberorum tamen procreatione est æquale: quia hæc vxor nõ est inferior, sed sociæ; vnde ex costa procreata est, non ex capite, vel pedibus. Confirmatur ex Apostolo, qui eodem modo loquitur de vxore atque de viro.

Negans debitum peccat.

Hinc sequitur semper peccare coniugè negantem, quoties alter perit tanquam debitum, nisi iusta negandi causa suppetat.

DVBIVM II.

Quanam sint causa iusta negandi debitum?

116 Periculū grauis morbi.

Respondeo: Prima iusta causa negandi debitum, est periculum grauis morbi. Nam iure naturæ quique sibi magis, quàm alteri consuleri potest.

Hinc Leproso, vel simili lue infecto non tenetur Coniux sanus cum periculo contagij debitum reddere; nempe si vel eius vitium in contractu ignorauit, vel si post contractum superuenit. Aduerte tamen, si non sit probabile contagij periculum (quod iudicio Medicorum cognoscitur) teneri coniugem reddere debitum. Sic intellige Capitulum Quoniam, de coniugio Leprosorum. Vide Caietanum verbo Matrimonij peccata.

Secunda Causa est, periculū abortus: nam vinculum Matrimonij non adstringit contra matrimonij finem.

2. Periculū abortus.

Tertia Causa est, Sanctitas loci. Aduerte tamen, si coniuges diu in loco sacro versari cogantur, vt interdū fit tempore belli, non esse peccatū ibidem vti matrimonio, nempe si humana fragilitas vrgeat, & alio loco commodo careant. Ita Richardus dist. 32. art. 3. q. 1. Siluester verbo Cōsecratio 2. §. 6. Alphonsus Castro lib. 1. de lege pænali cap. 7. documento 2. Sotus dist. 32. art. 3. Couar. 2. parte cap. 7. §. 2. nu. 3. Ratio est; quia tunc non polluitur Ecclesia, cū non censeatur loco sacro fieri irreuentia, sicut neque dum sanguis licitè effunditur in necessaria sui defensione.

3. Sanctitas loci.

Solemnitas festi non sufficit ad negandum debitum, vt colligitur prioris ad Corinth. 7. v. 5. Nolite fraudare inuicem, nisi ex consensu, vt vacetis orationi: potest tamen precibus declinare. Petere autem tunc ordinariè est veniale.

Quando locus sacer nõ polluitur per effusionem seminis vel sanguinis.

Quarta Causa, Fornicatio coniugis, ob quam in perpetuum negari potest: vt supra dictum est.

Quinta Causa, Menstrua coniugis. Nota: esse duplex genus menstruorum. Quoddam enim est perpetuum, sicut fluxus sanguinis Hæmorrhoidæ, quam Dominus tactu simbriæ curauit Matthæi 9. v. 20. & hoc non impedit quòd minùs coniuges possint petere & reddere debitum, vt communiter Doctores docent. Ratio est: Quia non debent perpetuò priuari suo iure ob aliquod incommodum, quod fortè proli eueniret: quamuis probabilius sit nullum incommodū secuturum, eò quòd proles ex tali non videatur suscipienda. Eadem est ratio si vir patiat fluxum seminis.

117 Menstrua.

Fluxus perpetuus sanguinis in vxore.

Fluxus feminis in viro.

Aliud autem est Ordinarium, quod suis periodis recurrit, & feminis sanis solet singulis mensibus euenire. Si vxor tunc debitum petat, omniū sententia peccat, non tamen mortaliter, vt docet valdè benè D. Antoninus 3. p. Summæ tit. 1. c. 20. §. 5. & Paludanus dist. 32. q. 1. Dominicus Soto eadem dist. ar. 2. & Caietanus in Summa, verbo Matrimonij peccata. Et ratio est: Quia non est tantum periculum proli, vt experientia docet, vt debeat censerì peccatum mortale. Et confirmatur: Quia leprosi vel infecti morbo gallico si copulentur, multo maius periculum est infectionis proli; & tamen illi coniuges non peccant mortaliter: Satis enim est prolem sic esse, quàm non esse. Vxor tamen, si non possit maritum precibus auertere, non peccat reddendo: imò tenetur reddere, vt ijde Auctores docent. Ob eandem causam solùm peccat venialiter maritus, si debitum petat, sciens vxorem menstruis affectam.

Menstrua: ra petens debitum, peccat venialiter.

Non peccat reddendo.

Maritus peccat venialiter petendo.

Dices: Leuitici 20. iubetur interfici mulier menstruata, & qui ad eam accesserit: ergo vterque peccat mortaliter; videlicet, tam reddens debitum, quàm petens. Et confirmatur: quia Leuit. 18. accedere ad mulierem menstrua patientem, ponitur inter crimina ob quæ gentes illæ Chananææ

H h h h iij interne-